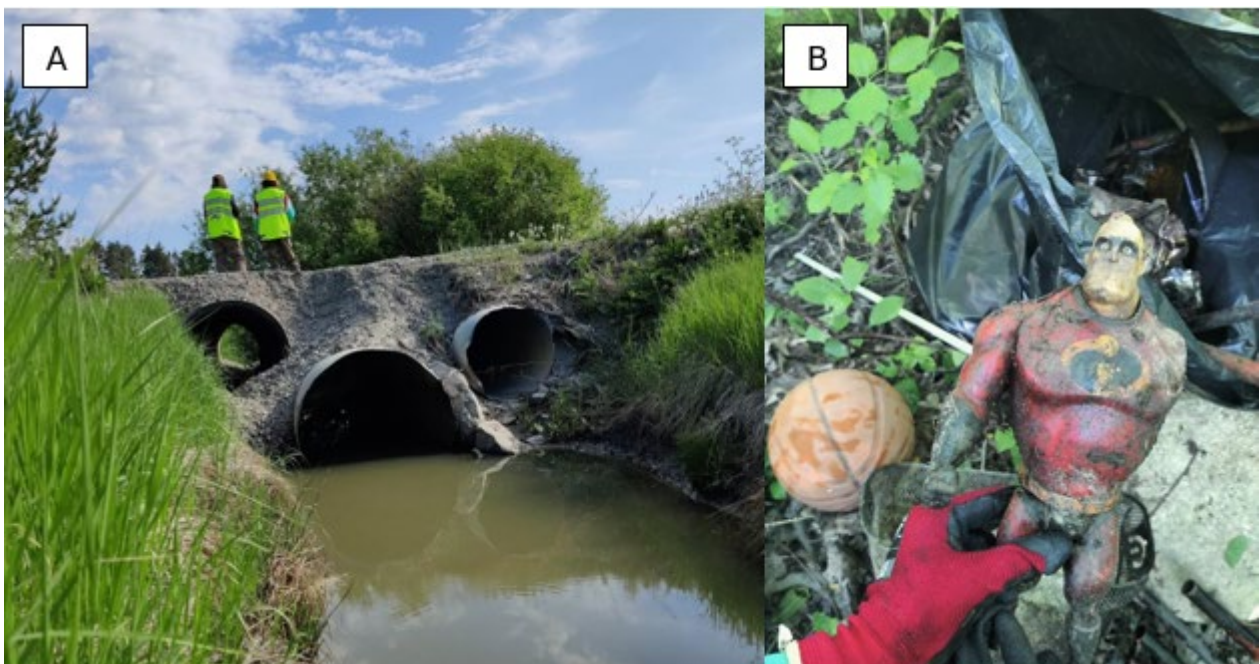

Tulevaisuudensuunnitelmat muuttuivat kesätöissä VHVSY:llä

Olen opiskellut Jyväskylän yliopistossa Luonnonvarat ja ympäristö -alaa nyt kaksi vuotta ja olen innoissani, kun sain oman alan kesätyöpaikan VHVSY:ltä touko-kesäkuuksi 2024. Pääasiassa olin jokitalkkarina, mutta pääsin myös tutustumaan muuhun yhdistyksen toimintaan. Erityisesti pidin siitä, kuinka monipuolisesti pääsin kasvattamaan asiantuntemustani yhdistyksellä: pääsin tekemään kaikkea melontareittien kunnostuksesta, onkipäivien järjestämisestä ja inventoinnista vesinäytteenottoon ja viestintään.

Työ jokitalkkarina oli fyysisesti rankkaa, mutta palkitsevaa, kun sai kerättyä kaikki roskat tietyltä alueelta tai purettua melontareitin tukkeena olleen rytöpadon. Pidin siitä, että minulla oli joustava työaika, joka mahdollisti joinain päivinä ylitöiden tekemisen ja toisina päivinä puolestaan sen, että pystyin lopettamaan työt aikaisemmin. Toimistopäivinä hoidin jokitalkkareiden juoksevia asioita, selvittelin sähkökoekalastuslupia, keräsin yhteen maanomistajien yhteystietoja sekä päivitin aktiivisesti jokitalkkarit-Instagramia.

Yksittäinen mielenkiintoisin työpäivä oli ehkä vesinäytteenotto Vantaanjoella. Olin aikaisemmin ottanut harjoittelumielessä näytteitä Limnoksella tutkintooni kuuluvalla kenttäkurssilla, mutta nyt pääsin ottamaan ihan oikeita näytteitä sertifioidun näytteenottajan Heli Vahteran valvonnassa! Otimme yhteensä 15 Vantaanjoen yhteistarkkailuun kuuluvaa vesinäytettä. Vesinäytteenotto kuuluu asiantuntijan työtehtäviin, eikä siten kuka tahansa osaa tai voi tehdä sitä. Olikin motivoivaa huomata, että olen itsekkin kulkemassa kohti ympäristöasiantuntijuutta, kun tiedän, miten vesinäytteitä otetaan.

A. Inventoimassa Kurtojalla. B. Roskienkeruukierroksella Työväentalonkoskella.

Vielä aloittaessani kesätyöt yhdistyksellä olin varma siitä, että haluan hakea ympäristöjohtamisen maisteriohjelmaan, jota tarjotaan Jyväskylän yliopiston kauppakorkeakoulussa. Minua kiinnosti yritysten vaikutus ympäristöön ja miten sitä voisi vähentää, joten ajattelin, että kauppiksessa voisin kehittää osaamistani haluamaani suuntaan. Kuitenkin työskennellessäni yhdistyksen mahtavassa asiantuntijaporukassa aloin miettiä enemmän sitä, kuinka haluaisin itsekin olla oikeasti ympäristöasiantuntija, enkä vain yritysmaailman asiantuntija. Ymmärsin, että jos haluan todella tehdä ympäristön kannalta merkittävää työtä, ympäristötieteiden maisteriohjelma antaa minulle parhaat valmiudet ja eniten mahdollisuuksia. Ympäristöasiantuntijuus ei sulje pois yritysmaailmassa työskentelyä, mutta kauppiksen tutkinto voi sulkea pois ympäristöasiantuntijana työskentelyn.

Edelleen haaveenani on perustaa oma yritys, joka kehittää muiden yritysten toimintaa ympäristöystävällisemmäksi tai tarjoaa muille yrityksille ympäristökonsultointia. Olen sitä mieltä, että ympäristöasiantuntijoiden tulisi tehdä tiivistä yhteistyötä yritysten ja muun yhteiskunnan kanssa, koska vain silloin voidaan tehdä ympäristön kannalta oikeasti ratkaisevia muutoksia - toisin kuin silloin, jos ympäristöasiantuntijat tekevät töitä vain ympäristön parissa, ja vuorovaikutus ja tiedonvälitys muun yhteiskunnan kanssa puuttuu.

Yritysten ympäristövaikutukset sekä esimerkiksi hiilensidonta ja hiilivarastot kiinnostavat minua edelleen, mutta teen kandia maaperän orgaanisesta hiilestä, minkä seurauksena olen kiinnostunut myös maaperästä ja maankäytöstä. Aloin tutkia maisterivaihtoehtojani uudelleen, ja löysin Helsingin yliopistosta Environmental Change -nimisen maisteriohjelman, jossa voi erikoistua maaperään ja maankäyttöön. Ehkä hieman hassua, mutta totta, että vesiensuojeluyhdistyksessä työskennellessäni tulevaisuudensuunnitelmani muuttuivat siten, että aloin haaveilla maaperäasiantuntijuudesta.

VHVSY:llä työskennellessäni olen myös pohtinut sitä, kuinka erilaista on olla töissä yhdistyksessä kuin yrityksessä: rahallisen voiton tavoittelun sijaan on muita tavoitteita, kuten puhdas ja hyvinvoiva ympäristö. Haluan tulevaisuudessakin tehdä arvojeni mukaista työtä, ja kesätyö yhdistyksellä antoi tästä arvokkaan muistutuksen! Ehkä myös yhdistyksellä muistetaan hankeideointipäivässä esittämäni ideat muun muassa onkipäivien palautekyselystä ja nuorten osallistamisesta, joka liittyisi luonnonvarojen hyödyntämisen sijaan esimerkiksi luontosuhteen muodostukseen.

Elli Sääskilahti

Ympäristötieteiden opiskelija

Kesätyöntekijänä Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistyksessä

21.5-28.6.2024